

sten en femtedel af alle danskere har et aktivt udøvende forhold til kulturen. Det kan være som korsanger, som medvirkende i en amatørteaterforestilling, det kan være som tegner eller maler, som keramikker eller væver, det kan være ved at danse salsa eller folkedans. Nogle af de aktiviteter foregår i frivillige foreninger, andre er tilbudt i offentligt regi.

Regeringen hilser den store interesse for det frivillige kulturarbejde og udøvelsen af amatørkulturen velkommen. I det frivillige arbejde på kulturområdet får den enkelte mulighed for at udfolde vigtige kreative dele af sin personlighed, som måske ikke kommer fuldt ud til udtryk i andre sammenhænge.

Det er til gavn for den enkeltes livskvalitet, men uden at have set undersøgelser om dette tror jeg egentlig også, at det er til gavn for samfundet som helhed, at borgerne udforsker deres forskellige talenter og evner. Vi lever jo i et samfund med stadig større krav til mobilitet på arbejdsmarkedet og stadig mere alsidige krav til den enkelte medarbejder og ikke mindst til den enkeltes kreativitet.

Som konservativ ligger fællesskab under ansvar mig meget på sinde. Det frivillige fællesskab bidrager til udvikling af så vel den enkeltes identitet som af den fælles identitet. Det er netop kulturpolitikens største og fornemste opgave at skabe samling om fælles værdier og nogle fælles kvaliteter. Det at borgerne vælger at samle sig i foreninger med et fælles mål, synes jeg er overordentlig positivt. Hvor det frivillige forpligtende samarbejde udfolder sig, kan der opstå nye tanker til inspiration så vel for den enkelte som for fællesskabet.

Professor Jørgen Goul Andersen er i en undersøgelse nået frem til den konklusion, at foreningslivet faktisk forbedrer vores moral en smule.

Når kultur og kunstnerisk virksomhed i disse år påkalder sig stadig større interesse i befolkningen, sådan som vi ser det i disse år, er det vigtigt, at folk også selv har mulighed for at snuse til forskellige kulturelle udtryk og kunstformer. Det skærper befolkningens indsigt i og forståelse for den skabende proces, at så mange er aktive inden for amatørkulturen og det frivillige kulturelle arbejde. Det øger vores udbytte af vores kulturelle forbrug og vores evne til at få noget ud af kunsten. Når vi selv har prøvet at male eller spille musik, har vi andre referencepunkter og filtre at opleve igennem, når vi går til koncert eller til udstilling. Man forstår jo bedre de bag-

vedliggende mekanismer i et fag, når man selv har snuset til det. Jeg tror, det kan give en rigere oplevelse for den enkelte i mødet med kunsten.

Endelig og ikke mindst fungerer amatørkulturen og det frivillige kulturelle arbejde som en rugekasse, et væksthus for kulturen. Amatørkultur og frivilligt kulturelt arbejde er et formål i sig selv, og udøvelsen kan i sig selv være en tilfredsstillende, men de udgør også vækstlaget for det professionelle kulturliv. Selv Per Kirkeby startede som amatør. Man skal kravle, før man kan gå, hedder det jo, og det er altså ikke for at tale nedsættende om amatørkulturen.

Kl. 12.20

Det frivillige kulturarbejde og amatørkulturen spiller fortsat en vigtig rolle for regeringens samlede kulturpolitik. Udgangspunktet for statens involvering er den grundlæggende arbejdsdeling mellem det statslige og det lokale niveau. Staten yder fortrinsvis støtte til de landsdækkende organisationer og i ganske særlige tilfælde til projekter med udviklingsperspektiv, mens kommunerne fortrinsvis yder støtte til de daglige aktiviteter.

Ganske som på idrætsområdet støtter regeringen landsorganisationer på amatørkulturområdet og det frivillige kulturelle område, mens kommunerne understøtter det lokale forenings- og udviklingsarbejde. Regeringen støtter således en række organisationer på amatørkulturområdet. Det drejer sig om Dansk Amatør Teater Samvirke, Amatørernes Kunst & Kultur Samråd, Landsforeningen af Huse i Danmark og Kulturelle Samråd i Danmark, og den samlede støtte andrager ca. 4,7 mio. kr.

Når det gælder støtte til udviklingsarbejde, har Provincespuljen i nogle tilfælde fundet anvendelse til projekter inden for amatørkulturen, projekter, som også har et udviklingsperspektiv i forhold til de kriterier, der i øvrigt gælder for Provincespuljen. Jeg vil i den forbindelse heller ikke undlade at nævne Lokale- og Anlægsfonden, som har givet mange bevillinger til lokale kulturhuse, forsamlingshuse og andre bygninger og lokaler, der har haft stor betydning for udviklingen af det frivillige kulturliv.

Teaterloven giver mulighed for at støtte kunstnerisk arbejdende amatørscener og deres landsorganisationer. Hertil kommer støtte til lokalradioer og lokal-tv samt filmværkstederne. Endelig skal jeg da nævne, at ministeriet selvfølgelig støtter breddeidrætten gennem en støtte til dens organisationer og til særlige idrætspolitiske initiativer. Endvidere kommer folkeoplys-